

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/194487,Ewa-Wojcicka-Frauen-Konzentrationslager-Ravensbrck-Pieklo-na-ziemi.html>

27.02.2026, 13:55

[Następny](#)

[Powrót](#)

Ewa Wójcicka: Frauen Konzentrationslager Ravensbrück. Piekło na ziemi

Pod koniec 1938 r. Heinrich Himmler wydał rozkaz budowy Frauen Konzentrationslager Ravensbrück. Nowy obóz miał znajdować się kilkadziesiąt kilometrów od Berlina, nad jeziorem Schwedt, w pobliżu miasta Fürstenberg. Niestety nie zachowały się dokumenty poświadczające dokładną datę tej decyzji. Wskazuje się na listopad lub grudzień 1938 r.

15.05.2026

[Niemieckie obozy koncentracyjne](#) [Zbrodnie niemieckie](#)

Obozem początkowo kierował Otto Max Koegel, a od sierpnia 1942 r. do kwietnia 1945 r. – Fritz Suhren. Funkcję głównych dozorczyń (*Oberaufseherin*) sprawowały kolejno: Johanna Langefeld, Maria Mandl, Anna Klein-Plaubel, Luise Brunner.

Krwawa rana Europy

W styczniu 1939 r. kilkuset osadzonych z KL Sachsenhausen rozpoczęło budowę obozu. Faktycznie FKL Ravensbrück zaczął funkcjonować kilka miesięcy później, kiedy 15 maja 1939 r. przywieziono z zamku Lichtenburg (od 1937 r. istniał tam Frauenlager) pierwsze 867 więźniarek. Kolejny transport kobiet pochodzących z terenów włączonych do III Rzeszy, m.in. ze Śląska, nastąpił 23 września 1939 r.

Od kwietnia 1940 r. z więzień Generalnego Gubernatorstwa zaczęły przybywać liczne transporty Polek. Były to głównie działaczki organizacji konspiracyjnych, a po upadku powstania warszawskiego również kobiety ze zniszczonej stolicy (ok. 12 tysięcy). Szacuje się, że przez obóz przeszło ok. 40 tysięcy Polek. Były wśród nich m.in.: Wanda Półtawska, Maria Hiszpańska-Neumann, Maja Berezowska oraz Karolina Lanckorońska.

W FKL Ravensbrück były również osadzone Rosjanki, Francuzki, Holenderki, Żydówki. Ogólnie obozowe piekło przeszło ok. 130 tysięcy osób różnych narodowości.

Życie wbrew wszystkiemu

Więźniarki wykonywały prace ponad siły, zatrudniano je do drenowania pobliskiego terenu obozowego, budowy dróg, wyrębu lasu, układania chodników. Pracowały także w kompleksie przemysłowym *Industriehof*, w którym znajdowały się szwalnie i tkalnie, oraz w ponad 40 podobozach FKL Ravensbrück, wykonując tam pracę głównie dla przemysłu zbrojeniowego.

Więźniarki otrzymywały niskie racje żywnościowe: rano kubek czarnej kawy, w południe 3/4 litra zupy z warzyw, z niewielką ilością mięsa, wieczorem również cienkie zupy lub kartofle.

W obozie, w latach 1942–1944, przeprowadzano na osadzonych eksperymenty pseudomedyczne: sprawdzano skuteczność działania sulfonamidów na rany, które wcześniej zostały zainfekowane bakteriami tężca lub zgorzeli gazowej, łamano lub nacinano kości w celu przeczepienia ich z jednej nogi do drugiej, wycinano mięśnie i nerwy dolnych kończyn.

Zespołem lekarzy zajmujących się tym makabrycznym procederem kierował dr Karl Franz Gebhardt. Pierwsze „pseudoperacje” chirurgiczne przeprowadzono 1 sierpnia 1942 r. Ogółem eksperymentom poddano 86 kobiet, głównie Polek – 74, które przybyły do obozu 23 września 1941 r. (tzw. transport warszawsko-lubelski liczący 420 osób).

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

obozы koncentracyjne, Zbrodnie niemieckie

Artykuł